

Spółka Wydawnicza K. Miarki w Mikołowie na Śląsku, znana od dawna ze swoich doborowych katolickich wydawnictw, dała ostatnio książkę w ozdobnej szacie pod tyt. **Gwiazdy Katolickiej Polski** — tom I. Zawiera ona życiorysy świętników w dziejach Polski od św. Wojciecha poprzez Świętych i innych sławnych mężów i niewiast wieków następnych do wieku XVII. Książka może oddać wielkie usługi przy prowadzeniu organizacji katolickich oraz dać w głównych zarysach pogląd na walki i zasługi Polski wobec Kościoła i chrześcijańskiej kultury.

№ 50.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

Ks. C. Żebrowski wikariuszem w Raczkach.
 Ks. J. Wiśniewolski „ w Andrzejewie.
 Ks. K. Cwalina, neopr. „ w Szczepankowie.
 Ks. A. Milanowski „ „ w Czerwinie.
 Ks. C. Odejewski przechodzi do duszpasterstwa wojskowego.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE ŁOMŻYŃSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ.

№ 7—B

Łomża, dnia 1 sierpnia 1938 r.

Rocznik XII.

T R E Ś Ć:

51. List pasterski.	
52. Ś. Kongregacja Seminariów i Uniwersytetów przeciw teoriom rasizmu.	56. Rozp. Min. Op. Społ. w spr. zmiany rozp. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu.
53. Ś. Penitencjaria Ap. Odpusty za odmówienie brewiarza wobec P. Sakramentu.	57. Zbiórka Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi.
54. Świętopietrze.	58. Książki polecane.
55. Ustawa o nadaniu Kat. Uniwersy-	59. Zmiany w duchowieństwie.

№ 51.

STANISŁAW KOSTKA ŁUKOMSKI

ZĘ ZMIŁOWANIA BOŻEGO I STOLICY APOSTOLSKIEJ ŁASKI
BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Dr. Fil.

Ukochani Diecezjanie.

Powróciwszy z podróży do miejsca uświęconego śmiercią męczeńską świętych Apostołów Piotra i Pawła, do Rzymu, i do tronu Namiestnika Chrystusowego na ziemi, Ojca św., pragnę podzielić się z wami wrażeniami i uczuciami swojemi.

Zanim udałem się do Rzymu, wziąłem udział w trzydziestym czwartym międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w stolicy Węgier, w Budapeszcie. Z opisów przebiegu tego Kongresu, podanych przez prasę, dowiedzieliście się już, jak wspaniałym był ten przebieg, z jaką serdecznością i ofiarnością naród węgierski Kongres ten przygotował i z jaką pobożnością wespół z przedstawicielami innych narodów oddał cześć Panu Jezusowi utajonemu w Przenajśw. Sakramencie. Wśród uczestników była także liczna pielgrzymka polska z Ks. Prymasem i kilku Biskupami polskimi na czele. Wszystko, co Budapeszt i Węgry miały najcenniejszego i najpiękniejszego, stawily w służbę Zbawicielowi, a nabożeństwa i obra-

dy uwydatniły gotowość katolików całego świata do obrony i szczenia Królestwa Chrystusowego na ziemi.

Po zakończeniu tych wzniosłych dni eucharystycznych pośpieszyłem do Rzymu. Tam oddałem naprzód cześć relikwiom św. św. Piotra i Pawła w bazylice św. Piotra i w bazylice św. Pawła. Następnie pomodliłem się przed relikwiami św. Andrzeja Boboli, wystawionymi wówczas w kościele Pana Jezusa w Rzymie. Złożywszy potem Stolicy Apostolskiej pisemne sprawozdanie ze stanu religijnego diecezji Łomżyńskiej, poprosiłem o audiencję prywatną u Ojca św. przebywającego w swojej rezydencji letniej w Castel Gandolfo.

Ojciec św. przychylił się do mojej prośby udzielenia mi audiencji w dniu 7 czerwca tuż przed publiczną audiencją dla pielgrzymów polskich, przybyłych do Rzymu po relikwie św. Andrzeja Boboli.

Ojca św. znalazłem pochylonego wiekiem lecz duchowo tak świeżym, jakim był w czasie swojej działalności w Nuncjaturze warszawskiej i następnie przez pierwsze lata pasterzowania na Stolicy Piotrowej. Gdy mu wyraziłem swoją radość i podziw z tej świeżości ducha i zapewniłem, że tak duchowieństwo jak i diecezjanie stale proszą Boga o jaknajdłuższe zachowanie nam jego, z serdecznym uśmiechem odpowiedział, że przypomina sobie dobrze Łomżę, gdy w niej bawił przed dwudziestu laty, że obraz tego miasta i okolicy stoi mu żywo przed oczyma i zna też przywiązanie do wiary diecezjan Łomżyńskich.

Poczem Ojciec św. z serdecznością ojcowską ale też z wnikliwością pasterza przeprowadził ze mną dłuższą rozmowę o stanie religijnym, oświatowym a nawet gospodarczym diecezjan. Gdy go zapewniłem, że duchowieństwo dokłada starań około pogłębienia życia religijnego diecezjan, że pracuje nad rozwinięciem poziomu oświatowego i kulturalnego swoich owieczek, a diecezjanie ze swej strony z coraz widoczniejszą gotowością współpracują z duchowieństwem, Ojciec św. wyraził z tego swoją radość i swoje uznanie.

Wspomniałem, że wielką pomocą w tej świętej pracy jest Akcja Katolicka, wnikająca coraz głębiej w dusze jednostek i społeczeństwa. Uważamy Akcję Katol. za dzieło Opatrzności Bożej we współczesnych stosunkach, tak zagrożonych różnymi złowrogimi prądami. Diecezja Łomżyńska, na przykład, jest położona pomiędzy naporem wschodniego bolszewizmu a nowopogaństwem, szerzonym do stro-

nie zachodniej. Jednak budujemy wszyscy, kapłani i świeccy, silną i trwałą warownię katolicyzmu.

Ojciec św. pochwalił to zrozumienie niebezpieczeństw chwili obecnej i gotowość stawiania im odważnie czoła, a Opatrzność Boża niewątpliwie pobłogosławi tym wysiłkom i udzieli potrzebnego poparcia.

W dalszym ciągu rozmowy zapytał się Ojciec św., czy diecezja Łomżyńska posiada dostateczną ilość kapłanów. Gdy wyraziłem swoje ubolewanie, że na wzmagające się duchowe potrzeby i wzrastające coraz to nowe zadania liczba kapłanów nie wystarcza i że brak ich daje się odczuwać bardzo dotkliwie, Ojciec św. zachęcił nas wraz z ludem do usilnych modłów do Boga o wzbudzenie liczniejszych powołań, o udzielenie łask zdrowia i gorliwości kapłanom, aby pełni ducha apostolskiego sprostać mogli zadaniom powołania kapłańskiego.

Omówiwszy jeszcze inne sprawy kościelne Ojciec św. udzielił swojego, jak się wyraził, wielkiego i serdecznego błogosławieństwa mnie, duchowieństwu diecezjalnemu i zakonnemu, diecezjanom, pracownikom w Akcji Katolickiej, a ze szczególnym naciskiem Seminarium diecezjalnym w Łomży i w Sejnach, wychowawcom w tych Seminariach i kandydatom do stanu duchownego.

Gdy Ojcu św. dziękowałem za tak serdeczną audiencję i za objawy jego ojcowskiej dobroci, zaznaczył, że chętnie wyświadczył mi tę przyjemność i radość.

Następnie wziąłem jeszcze udział w posłuchaniu publicznym, którego Papież udzielił Polakom, przybyłym do Rzymu po relikwie św. Andrzeja Boboli. Przybywszy w otoczeniu swojego dworu do sali, w której zgromadzili się pielgrzymi, duchowieństwo polskie i zakonnice, przebywający w Rzymie, zasiadł na tronie i wygłosił długą, serdeczną przemowę.

Na wstępie oświadczył, że Polacy katolicy mają duszę i polską i katolicką oraz dwie ojczyzny, jedną przyrodzoną, to jest Polskę, i drugą nadprzyrodzoną czyli Kościół katolicki ze stolicą Rzymem. Przeto pielgrzymi polscy, przybywszy do Rzymu, przybyli do swojej drugiej stolicy.

Następnie Ojciec św. przypomniał dzieje i zasługi Polski około chrześcijaństwa i wysnął z tego zachętę dla współczesnego pokolenia, aby, pomne zasług i zwycięskich walk przodków, z równym zapałem i równą wytrwałością broniło wiary i kultury katolickiej przeciwko prądom bezbożnictwa i zepsucia obecnego czasu.

№ 52.

Ś. Kongregacja Seminariów i Uniwersytetów przeciw teoriom rasizmu.

Ś. Kongregacja Seminariów i Uniwersytetów rozesłała do wszystkich rektorów uniwersytetów katolickich w całym świecie pismo zalecające wystąpienie w sposób stanowczy przeciw niebezpiecznym teoriom rasizmu germańskiego. Oto dosłowna treść pisma:

Rzym, 13 kwietnia 1938.

WASZA MAGNIFICENCJO!

W ubiegłym roku w wigilię święta Narodzenia Pańskiego Najwyższy nasz Pasterz i szczęśliwie nam panujący Papież mówił do prześwietnego Kolegium Kardynałów i prałatów Kurii Rzymskiej w słowach smutnych o poważnych prześladowaniach, które — jak każdy to wie — godzą w Kościół Katolicki w Niemczech. Co zaś najbardziej i najboleśniej dotknęło serca naszego Ojca św., to fakt, że dla usprawiedliwienia się przytacza się przy tym bezwstydną oszczerstwa i że, szerząc dokoła bardzo zgubne poglądy, przedstawia się jako naukowe, choć niesłusznie to miano noszą, by wykołajać umysły i z dusz usuwać prawdziwą religię.

Ś. Kongregacja zachęca przeto uniwersytety i wydziały katolickie, by użyły wszelkich trudów i wysiłków ku obronie prawdy przed czyniącymi postępy błędami.

W tym celu muszą profesorowie zaczerpnąć, o ile możności, broni z biologii, historii, filozofii, apologetyki i nauki prawa oraz moralności, aby mocno i rzeczowo obalić następujące całkowicie fałszywe twierdzenia:

1. Rasy ludzkie przez swą wrodzoną i nieodmienną naturę tak dalece różnią się między sobą, że najniższą z ras ludzkich większy dzieli przedział od rasy wyższej, niż różnica z wyższym gatunkiem zwierząt.

2. Siła rasy i czystość krwi muszą we wszelki możliwy sposób być zachowane i pielęgnowane; wszystko, co do tego celu zmierza, jest przeto już jedynie dobrym i zezwolonym.

3. Ze krwi, w której zawarta jest istota rasy, wypływają wszystkie duchowe i moralne właściwości człowieka jako z najdoskonalszego źródła.

4. Najglówniejszym celem wychowania jest rozwijać istotę rasy i rozpałać dusze gorejące miłością dla własnej rasy, będącej dobrem najwyższym.

5. Religia podporządkowana jest prawu rasy i musi do niego się stosować.

6. Pierwszym źródłem i najwyższą miarą całego porządku prawnego jest instynkt rasowy.

7. Nie ma nic prócz jednego kosmosu lub jednego wszechświata, jednego żywego bytu; wszystkie rzeczy, łącznie z człowiekiem, są niczym innym jak różnorodnymi formami przejawiania się tego żywego wszechświata, zjawiskami, które rozwijają się w ciągu długich okresów.

8. Jednostki ludzkie istnieją tylko przez państwo i dla państwa; wszelkie prawo, które one posiadają, wyprowadza się wyłącznie z faktu, że prawo to udzielonym zostało przez państwo.

Każdy do tych niebezpiecznych teorii łatwo może dołączyć inne.

Nasz Ojciec św., prefekt Ś. Kongregacji, jest przekonany, że Wasza Magnificencja niczego nie zaniecha, by to, co przez Ś. Kongregację w niniejszym liście zostało przepisane, do całkowitego doprowadzone było sukcesu.

Z należnym poważaniem oddany w Chrystusie

(—) *Ernesto Ruffini*, sekretarz.

№ 53.

Św. Penitencjaria Apostolska ¹⁾.

Odpusty za odmówienie brewiarza wobec P. Sakramentu, udzielone dawniej klerowi posiadającemu wyższe święcenia, rozciąga się na wszystkich duchownych, oraz na nowicjuszków i studentów jakichkolwiek zakonów.

D E K R E T.

Z jak gorącym pragnieniem Jego Świątobliwość Ojciec Święty Pius XI, którego Bóg w tych trudnych bardzo czasach pragnął mieć najwyższym pasterzem i rządcą Kościoła, stara się nieustannie o pogłębienie czci, o rozszerzenie i rozkrzewienie kultu Przen. Eucharystii, świadczą niezliczone czyny Jego chwalebnego pontyfikatu,

¹⁾ A. A. S. XXIX (1937) pag. 284.

po między którymi nie jest ostatnim udzielenie znacznych przywilejów duchowych klerowi, posiadającemu wyższe święcenia za odmówienie całego brewiarza, lub jego części, wobec P. Sakramentu, czy to wystawionego uroczyście, czy też w tabernakulum wedle zwyczaju przechowywanego. W tej też myśli, by mianowicie z dnia na dzień czciciele i wielbiciele tej niewysłowionej tajemnicy, tego największego z cudów przez Chrystusa działanych, tej wieczystej pamiątki najgorętszej Jego wobec ludzi miłości, liczbą i zasługą wzrastali, Jego Świątobliwość, przyjmując niedawno łaskawie prośbę nizej podpisanego kardynała Wielkiego Penitencjarza, który do tego był zachęcany gorąco już od dłuższego czasu i z wielu stron świata, raczył podczas audiencji udzielonej mu dnia 13 bieżącego miesiąca i roku, wszystkie i poszczególne odpusty dane przed tym za odmówienie brewiarza wobec P. Sakramentu, jak wyżej zaznaczono, klerowi wyższych święceń, rozciągnąć łaskawie Swą powagą na wszystkich duchownych, począwszy od pierwszej tonsury, oraz na nowicjuszków i studentów jakichkolwiek zakonów, tak tych, którzy są zobowiązani do odmawiania brewiarza na mocy konstytucji swego zakonu, jak i tych, którzy z żadnego tytułu nie są zobowiązani do tego, pod takimi samymi zastrzeżeniami i warunkami, polecając jednocześnie, by ci, do których to należy, łaskę powyższą w zwykły sposób ogłosili, bez względu na jakiegokolwiek przepisy przeciwnie.

Dan w Rzymie w gmachu Św. Penitencjarii, d. 31 marca 1937.

W. Kard. Lauri, *Wielki Penitencjarz.*
S. Luizo, *Regens.*

№ 54.

Świętopietrze.

Segreteria di Stato
di Sua Santità
№ 169606

Dal Vaticano, die 15 Junii 1938.

Exc. me ac Rev. me Domine,

Petriana stips (Zł. 1500), quam gregis quōque tui nomine Augusto Pontifici addixisti, haud obscuro indicio monstravit, ditionem istam praeter aliarum virtutum laudem etiam benigne agendi voluntate florere.

Sanctitas Sua Deo admovet vota, ut vos qui in Apostolicam Sedem pios ac liberales praestitistis, coelestibus perfundamini muneribus ac laetitia sancta et pietatis meritis abundetis. Flagrans autem omen Apostolica Benedictio confirmat.

Interea qua par est observantia me profiteor

Excellentiae Tuae addictissimum
(—) E. Card. Pacelli.

Exc. mo ac Rev. mo Domino
Domino STANISLAO KOSTKA ŁUKOMSKI
Episcopo Łomżensi
ŁOMŻA.

№ 55.

Ustawa¹⁾

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o nadaniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu pełnych praw państwowych szkół akademickich.

Art. 1. Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu nadaje się pełne prawa państwowych szkół akademickich.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski.

№ 56.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej²⁾

z dnia 9 maja 1938 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o chowaniu zmarłych i stwierdzeniu przyczyny zgonu.

§ 1. W § 20 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1933 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgo-

¹⁾ Dz. U. R. P. 1938 r. № 27 poz. 242.

²⁾ Dz. U. R. P. 1938 r. № 8 poz. 320.

nu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 13, poz. 103)¹⁾ punkt 1) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. odległość nowo zakładanego cmentarza od zabudowań mieszkalnych oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia, powinna być co najmniej 150 m., w osiedlach zaś lub ich dzielnicach, które posiadają lub zakładają wodociągi gminne lub inne publiczne, odległość ta może być zmniejszona do 50 m.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej
Marian Zyndram-Kościałkowski.

№ 57.

Zbiórka Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi.

W dniach 17, 18 i 19 września b. r. odbędzie się ogólnopolska zbiórka na rzecz Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi.

Towarzystwo liczące zgorą 25 lat istnienia i obsługiwane przez Siostry Franciszkanki Służebnice Krzyża — zgromadzenie powołane specjalnie do służby niewidomym ma za zadanie niesienie pomocy niewidomym ze wszystkich dzielnic Polski.

Pomoc ta obejmuje całokształt życia niewidomego we wszystkich fazach jego rozwoju poczynając od przedszkola poprzez szkołę powszechną, szkołę zawodową, warsztaty zarobkowe, samodzielną pracę zawodową (jako nauczyciele, instruktorzy i t. d.) i wreszcie przytułek dla niewidomych niezdolnych do pracy. Wszystkie te zakłady mieszczą się w głównej siedzibie Towarzystwa w Laskach pod Warszawą.

Ponadto Towarzystwo udziela za pośrednictwem Patronatu pomocy niewidomym nie objętym opieką zakładową. Działalność Patronatu obejmuje pomoc materialną, lekarską, prawną i moral-

¹⁾ Patrz Rozp. Kurii Łomż. 1934 r. n. 30 str. 51.

ną. Patronat Towarzystwa ma sześć oddziałów w Laskach, Warszawie, Chorzowie, Poznaniu, Wilnie i Krakowie.

Ogółem z pomocy Towarzystwa korzysta przeszło 600 niewidomych, z tej liczby 200 osób to dzieci i kształcąca się młodzież. Towarzystwo stara się możliwie jak najlepiej przygotować ich do życia przez stosowne wykształcenie ogólne i zawodowe, a przede wszystkim odpowiednie wychowanie moralne, ucząc niewidomego wiary w Opatrzność i w sens cierpienia. Towarzystwo daje mu tym samym najlepsze przygotowanie życiowe, bo na nauce Kościoła oparte. Ten wzgląd między innymi pozwala Towarzystwu prosić Wielebne Duchowieństwo o przyjęcie mu z pomocą w dniach zbiórki ogólnopolskiej: przez organizowanie zbiórki w parafiach z pomocą stowarzyszeń Akcji Katolickiej i przez zachęcanie wiernych z ambony do składania ofiar na rzecz niewidomych, dlatego Księża Proboszczowie zechcą się przyczynić do zrealizowania tej szlachetnej akcji.

№ 58

Książki polecane

Preces et pia opera indulgentiis ditata — Marietti, Taurini (118) — Romae (119). Str. XVII + 654, cena 25 lirów (można sprowadzić przez Księgarnię Unitas). Z polecenia Jego Świątobliwości P. Piusa XI Ś. Penitencjaria wydała nowy zbiór modlitw i dzieł pobożnych wzbogaconych odpustami. Zbiór ten obejmuje wszystkie odpusty udzielone do końca 1937 r. Modlitwy są podane w tym języku, w którym zostały obdarzone odpustami (przeważnie po łacinie). Przy końcu znajduje się podwójny indeks.

* * *

Index librorum prohibitorum 1938 a. Typis polyglottis vaticanis. Str. XXVIII + 508, cena 10 lirów (można sprowadzić przez księgarnię Unitas). Jest to nowe wydanie Indeksu książek zakazanych pod sankcją kan. 2318 K.P.K. (excommunicatio sedis Apostolicae speciali modo reservata). Indeks jest ułożony alfabetycznie podług autorów z podaniem ich dzieł zakazanych i daty zakazu.

№ 59.

Zmiany w duchowieństwie.**Mianowani:**

Ks. prob. A. Puchalski	proboszczem	w Śniadowie.
Ks. A. Godlewski	proboszczem	w Pietkowie.
Ks. dr. W. Kłapkowski	profesorem	Sem. duch. w Łomży.
Ks. W. Samolewicz	Ojcem duch.	Sem. mniejsz. w Sejnach.
Ks. A. Miłosek	wikariuszem	w Wasoszu.
Ks. S. Miklaszewicz	"	w Myszyńcu.
Ks. M. Prusak	"	w Zbójnej.
Ks. B. Ksepka	"	w Dobrzyjałowie.
Ks. C. Rogalski	"	w Grabowie.
Ks. F. Pilarek	"	w Wiźnie.
Ks. C. Roszkowski jun.	"	w Turośli.
Ks. J. Biniewski neopr.	"	w Studzienicznej.
Ks. F. Miklaszewski	" "	w Zarembach.
Ks. H. Podbielski	" "	w Płonce.
Ks. L. Steć	" "	w Kobylinie.
Ks. P. Tawrel	" "	w Tykocinie.

Zmarli:

Ks. Stanisław Jastrzębski, emeryt, 24 maja b. r. w Turośli.
 Ks. prob. Antoni Moczydłowski 7 lipca b. r. w Jabłonce.
 R. i P.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ.

№ 9

Łomża, dnia 1 września 1938 r.

Rocznik XII.

T R E Ś Ć:

60. Nominacja Ks. Biskupa Sufragana.	65. Tydzień Miłosierdzia.
61. Nowe programy nauki religii rzymsko-katolickiej dla liceów.	66. Misyjny Kongres krajowy.
62. Uzupełnienia w programie nauki religii rzymsko-katol. w szkołach powszechnych.	67. IV Studium Katolickie w Katowicach.
63. Rozp. Min. Spraw. o wzorach wyciągów z akt st. cyw. dla pierwsiastkowej regulacji hipotecznej.	68. Wyższe katolickie Studium Społeczne w Poznaniu.
64. Statystyka parafialna.	69. Kurs akcji charytatywnej dla sióstr parafialnych.
	70. Książki polecane.
	71. Zmiany w duchowieństwie.

№ 60.

Nominacja Ks. Biskupa Sufragana.

Ojciec św. Pius XI zamianował Ks. Prałata Tadeusza Zakrzewskiego, dyrektora Papieskiego Instytutu Polskiego w Rzymie, kanonika Kapituły Poznańskiej Biskupem Sufraganiem Łomżyńskim.

№ 61.

Nowe programy nauki religii rzymsko-katolickiej dla liceów.

Ministerstwo W. R. i O. P. w porozumieniu z Władzą Duchowną wydało nowe programy nauki religii rzymsko-katolickiej w państwowym liceum ogólnokształcącym z polskim językiem nauczania, w gimnazjach zawodowych oraz liceach zawodowych. Księża prefekci zechcą zapoznać się z tymi programami, które będą obowiązywały od 1. IX. 1938 r.

№ 62.

Uzupełnienia w programie nauki religii w szkołach powsz.

W roku szkolnym 1938/39 należy uwzględnić następujące dostosowania i uzupełnienia w programie nauki religii rzymsko-katolickiej w szkołach powszechnych:¹⁾

¹⁾ Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. 1938 r. Nr 4, poz. 100 Okólnik Nr. 22 z d. 12.IV.1938 (II P—2514/38) w sprawie organizacji roku szkolnego 1938/39 w szkolnictwie powszechnym.